

MONETĀRAIS NOLĪGUMS
starp Eiropas Savienību un Vatikāna Pilsētvalsti

(2010/C 28/05)

EIROPAS SAVIENĪBA, ko pārstāv Eiropas Komisija un Itālijas Republika,

un

VATIKĀNA PILSĒTVALSTS, ko pārstāv Svētais Krēsls Laterāna līguma 3. panta nozīmē,

tā kā:

- (1) Euro 1999. gada 1. janvārī saskaņā ar Padomes 1998. gada 3. maija Regulu (EK) Nr. 974/98 aizstāja to dalībvalstu, tostarp Itālijas, valūtu, kas piedalās Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā.
- (2) Itālija un Vatikāna Pilsētvalsts pirms euro izveidošanas bija saistītas ar divpusējiem nolīgumiem par monetāriem jautājumiem un jo īpaši *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*, kas noslēgta 1991. gada 3. decembrī.
- (3) Deklarācijā Nr. 6, kas pievienota Līguma par Eiropas Savienību Nobeiguma aktam, noteikts, ka Kopienai ir jāveicina atkārotas sarunas ar Vatikāna Pilsētvalsti par spēkā esošajiem nolīgumiem, ja tās ir vajadzīgas vienotās valūtas ieviešanas gadījumā.
- (4) Eiropas Kopiena, ko pārstāvēja Itālijas Republika sadarbībā ar Komisiju un ECB, 2000. gada 29. decembrī noslēdza Monetāru nolīgumu ar Vatikāna Pilsētvalsti.
- (5) Saskaņā ar minēto monetāro nolīgumu Vatikāna Pilsētvalsts izmanto euro kā oficiālo valūtu un piešķir likumīga maksāšanas līdzekļa statusu euro banknotēm un monētām. Vatikāna Pilsētvalstij ir jānodrošina, ka tās teritorijā tiek piemēroti ES noteikumi par euro denominācijas banknotēm un monētām, tostarp noteikumi par aizsardzību no viltošanas.
- (6) Minētajā nolīgumā ECB un valstu centrālajām bankām nav paredzēts pienākums iekļaut Vatikāna Pilsētvalsts finanšu instrumentus to vērtspapīru sarakstā(-os), kurus var izmantot Eiropas Centrālo banku sistēmas monetārās politikas operācijās.
- (7) Jāizveido Apvienotā komiteja, kurā ir Vatikāna Pilsētvalsts, Itālijas Republikas, Komisijas un ECB pārstāvji, lai izvērtētu šā nolīguma piemērošanu, lemtu par monētu emisijas maksimālo gada apjomu, izvērtētu to monētu minimuma proporciju, kas jāievieš ar nominālvērtību, un Vatikāna Pilsētvalsts veiktos pasākumus saistībā ar attiecīgo ES tiesību aktu īstenošanu.
- (8) Eiropas Savienības Tiesai jābūt iestādei, kas risina strīdus, kuri var rasties pēc šā nolīguma piemērošanas,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Vatikāna Pilsētvalstij ir tiesības izmantot euro kā oficiālo valūtu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1103/97 un Regulu (EK) Nr. 974/98. Vatikāna Pilsētvalsts piešķir euro banknotēm un monētām likumīga maksāšanas līdzekļa statusu.

2. pants

Vatikāna Pilsētvalsts neemitē nekāda veida banknotes, monētas vai naudas aizstājējus, ja vien šādas emisijas nosacījumi nav saskaņoti ar Eiropas Savienību. Nosacījumi par euro monētu emisiju pēc 2010. gada 1. janvāra ir izklāstīti turpmāk.

3. pants

1. Vatikāna Pilsētvalsts emitējamo euro monētu maksimālo gada apjomu (vērtības izteiksmē) aprēķina ar šo nolīgumu izveidotā Apvienotā komiteja, saskaitot:

- *fiksētu daļu*, kuras sākotnējais apmērs 2010. gadam ir EUR 2 300 000. Apvienotā komiteja katru gadu var pārskatīt fiksēto daļu, ņemot vērā gan inflāciju – pamatojoties uz Itālijas SPCI inflāciju n-1 gadā –, gan iespējamās būtiskās izmaiņas, kas var ietekmēt kolekcionāriem paredzēto euro monētu tirgu,
- *mainīgu daļu*, kuru aprēķina, vidējo Itālijas Republikas monētu emisijas apjomu uz vienu iedzīvotāju n-1 gadā reizinot ar Vatikāna Pilsētvalsts iedzīvotāju skaitu.

2. Vatikāna Pilsētvalsts var emitēt īpašu piemiņas monētu un/vai kolekcionāriem paredzētas monētas tajos gados, kad Svētais Krēsls ir brīvs. Ja minētās īpašās emisijas dēļ kopējais emitētais apjoms ir lielāks par 1. punktā paredzēto maksimālo apjomu, tad minētās emisijas vērtību atskaita no iepriekšējā gada maksimālā apjoma atlikuma un/vai no nākamā gada maksimālā apjoma.

4. pants

1. Vatikāna Pilsētvalsts emitētās euro monētas ir identiskas monētām, ko emitē Eiropas Savienības dalībvalstis, kas ir pieņēmušas euro, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz nominālvērtību, likumīga maksāšanas līdzekļa statusu, tehniskajām īpašībām, vienādās puses mākslinieciskajām īpašībām un valsts puses kopīgajām mākslinieciskajām īpašībām.

2. Vatikāna Pilsētvalsts iepriekš nosūta savu euro monētu valsts puses paraugu Komisijai, kas pārbauda tā atbilstību ES noteikumiem.

5. pants

1. Vatikāna Pilsētvalsts emitētās euro monētas kaļ Itālijas Republikas *Instituto Poligrafico e Zecca dello Stato*.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Vatikāna Pilsētvalsts ar Apvienotās komitejas piekrišanu savas monētas var kalt kādā no ES kaltuvēm, kas kaļ euro monētas, izņemot 1. punktā minētajā kaltuvē.

6. pants

1. Vatikāna Pilsētvalsts emitēto euro monētu apjomu pieskaita Itālijas emitēto monētu apjomam, lai saņemtu Eiropas Centrālās bankas apstiprinājumu par dalībvalsts kopējo emitēto apjomu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 128. panta 2. punktu.

2. Ne vēlāk kā katra gada 1. septembrī Vatikāna Pilsētvalsts paziņo Itālijas Republikai nākamajā gadā emitējamo euro monētu paredzēto apjomu un nominālvērtību. Tāpat tā paziņo Komisijai minēto monētu emisijas paredzētos nosacījumus.

3. Vatikāna Pilsētvalsts 2. punktā minēto informāciju saistībā ar 2010. gadu paziņo pēc šā nolīguma parakstīšanas.

4. Neskarot kolekcionāriem paredzēto monētu emisiju, Vatikāna Pilsētvalsts ar attiecīgo nominālvērtību laiž apgrozībā vismaz 51 % no katru gadu emitētajām euro monētām. Apvienotā komiteja ik pēc pieciem gadiem izvērtē to monētu minimuma proporciju, kas jāievieš ar nominālvērtību, un var nolemt to palielināt.

7. pants

1. Vatikāna Pilsētvalsts var emitēt kolekcionāriem paredzētas euro monētas. Tās ieskaita gada maksimālajā apjomā, kas minēts 3. pantā. Vatikāna Pilsētvalsts kolekcionāriem paredzēto euro monētu emisiju veic atbilstīgi ES pamatnostādņēm par kolekcionāriem paredzētajām euro monētām, kurās *inter alia* ir noteikts, ka ir jāpieņem konkrētas tehniskas īpašības, mākslinieciskas īpašības un denominācijas, lai kolekcionāriem paredzētās euro monētas varētu atšķirt no apgrozībai paredzētajām monētām.

2. Kolekcionāriem paredzētās monētas, ko emitējusi Vatikāna Pilsētvalsts, nav likumīgs maksāšanas līdzeklis Eiropas Savienībā.

8. pants

1. Vatikāna Pilsētvalsts apņemas, veicot tiešu transponēšanu vai līdzvērtīgas darbības, īstenot visus attiecīgos pasākumus, lai ieviestu ES tiesību aktus un noteikumus, kas uzskaitīti šā nolīguma pielikumā, saistībā ar:

a) euro banknotēm un monētām;

b) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, krāpšanas un skaidras naudas un bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļu viltošanas novēršanu, medaļām un žetoniem un statistikas pārskatu prasībām.

Ja Vatikāna Pilsētvalstī tiek izveidots banku sektors, pielikumā esošo tiesību aktu un noteikumu sarakstu papildina, ietverot ES tiesību aktus par bankām un finansēm un attiecīgos ECB tiesību aktus un noteikumus, jo īpaši par statistikas pārskatu prasībām.

2. Tiesību aktus un noteikumus, kas minēti 1. punktā, Vatikāna Pilsētvalsts īsteno līdz pielikumā minētajam termiņam.

3. Komisija katru gadu izdara grozījumus pielikumā, ņemot vērā jaunus attiecīgos ES tiesību aktus un noteikumus, kā arī spēkā esošo tiesību aktu un noteikumu grozījumus. Pēc tam Apvienotā komiteja lemj par attiecīgu un samērīgu termiņu, līdz kuram Vatikāna Pilsētvalsts īsteno pielikumam pievienotos jaunus tiesību aktus un noteikumus.

4. Papildināto pielikumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

9. pants

Vatikāna Pilsētvalstī esošās finanšu iestādes var piekļūt starpbanku norēķinu un maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmām euro zonā saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un nosacījumiem, kurus, saskaņojot ar Eiropas Centrālo banku, ir pieņēmusi Itālijas Banka.

10. pants

1. Eiropas Savienības Tiesa ir jurisdikcija, kuras ekskluzīvā kompetencē ir atrisināt ilgstošu pušu strīdu, kurš var rasties saistībā ar šā nolīguma piemērošanu un kuru nevar atrisināt Apvienotajā komitejā.

2. Ja Eiropas Savienība (rīkojoties atbilstīgi ieteikumam, ko sagatavojusi ES delegācija Apvienotajā komitejā) vai Vatikāna Pilsētvalsts uzskata, ka otra puse nav izpildījusi kādu no šajā nolīgumā paredzētajiem pienākumiem, tā var celt prasību Tiesā. Tiesas spriedums pusēm ir saistošs, un tās veic nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Tiesas sprieduma prasības noteiktajā termiņā.

3. Ja Eiropas Savienība vai Vatikāna Pilsētvalsts neveic nepieciešamos pasākumus, lai noteiktajā termiņā izpildītu sprieduma prasības, otra puse var nekavējoties izbeigt šā nolīguma darbību.

11. pants

1. Tiek izveidota Apvienotā komiteja. Tajā ir Vatikāna Pilsētvalsts un Eiropas Savienības pārstāvji. ES delegācijā ir pārstāvji no Komisijas un Itālijas Republikas, kā arī pārstāvji no Eiropas Centrālās bankas. Eiropas Savienības delegācijai savs reglaments ir jāpieņem vienprātīgi.
2. Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi gadā. Par priekšsēdētāju katru gadu rotācijas kārtībā izvēlas kādu Eiropas Savienības pārstāvi vai Vatikāna Pilsētvalsts pārstāvi. Apvienotā komiteja lēmumus pieņem vienprātīgi.
3. Apvienotā komiteja apmainās ar viedokļiem un informāciju un pieņem lēmumus, kas minēti 3., 6. un 8. pantā. Tā izvērtē Vatikāna Pilsētvalsts veiktos pasākumus un cenšas atrisināt iespējamus strīdus, kuri var rasties saistībā ar šā nolīguma īstenošanu.
4. Par Apvienotās komitejas pirmo priekšsēdētāju pēc šā nolīguma stāšanās spēkā, kā paredzēts 13. pantā, izvēlas kādu no Eiropas Savienības pārstāvjiem.

12. pants

Neskarot 10. panta 3. punktu, katra puse var izbeigt šā nolīguma darbību, par to brīdinot vienu gadu iepriekš.

13. pants

Šis nolīgums stājas spēkā 2010. gada 1. janvārī.

14. pants

Stājoties spēkā šim nolīgumam, tiek atcelts 2000. gada 29. decembra Monetārais nolīgums. Atsauces uz 2000. gada 29. decembra nolīgumu saprot kā atsauces uz šo nolīgumu.

Briselē, 2009. gada 17. decembrī

*Eiropas Savienības vārdā –
Eiropas Komisijas loceklis
Joaquín ALMUNIA*

*Vatikāna Pilsētvalsts un Svētā Krēsla vārdā –
Apustuliskais Nuncijs Eiropas Savienībā
Viņa Ekselence Arhibīskaps André DUPUY*

PIELIKUMS

ĪSTENOJAMIE NOTEIKUMI	ĪSTENOŠANAS TERMIŅŠ
Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršana	
<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.)</p> <p>Ar grozījumiem, kas izdarīti ar:</p> <p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/20/EK, ar ko Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām (OV L 76, 19.3.2008., 46. lpp.)</p> <p>Komisijas 2006. gada 1. augusta Direktīvu 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz "politiski ietekmējamas personas" definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos (OV L 214, 4.8.2006., 29. lpp.)</p> <p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju (OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.)</p> <p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ievieš Kopienas teritorijā vai izved no tās (OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.)</p> <p>Padomes 2001. gada 26. jūnija Pamatlēmums 2001/500/TI par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (OV L 182, 5.7.2001., 1. lpp.)</p>	31.12.2010.
Krāpšanas un viltošanas novēršana	
<p>Padomes 2001. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu (OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp.)</p> <p>Ar grozījumiem, kas izdarīti ar:</p> <p>Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu (OV L 17, 22.1.2009., 1. lpp.)</p>	31.12.2010.
<p>Padomes 2004. gada 6. decembra Regula (EK) Nr. 2182/2004 par medaļām un žetoniem, kas līdzīgi euro monētām (OV L 373, 21.12.2004., 1. lpp.)</p> <p>Ar grozījumiem, kas izdarīti ar:</p> <p>Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 46/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2182/2004 par medaļām un žetoniem, kas līdzīgi euro monētām (OV L 17, 22.1.2009., 5. lpp.)</p>	31.12.2010.
<p>Padomes 2000. gada 29. maija Pamatlēmums 2000/383/TI par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu (OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.)</p> <p>Ar grozījumiem, kas izdarīti ar:</p> <p>Padomes 2001. gada 6. decembra Pamatlēmumu, ar ko groza Pamatlēmumu 2000/383/TI par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu (OV L 329, 14.12.2001., 3. lpp.)</p>	31.12.2010.

Padomes 1999. gada 29. aprīļa Lēmums 1999/C 149/02 par Eiropola pilnvaru attiecināšanu arī uz naudas un maksāšanas līdzekļu viltošanu (OV C 149, 28.5.1999., 16. lpp.)	31.12.2010.
Padomes 2001. gada 17. decembra Lēmums 2001/923/EK, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu ("Perikla" programmu) (OV L 339, 21.12.2001., 50. lpp.) Ar grozījumiem, kas izdarīti ar: Padomes 2006. gada 30. janvāra Lēmumu 2006/75/EK, ar kuru groza un pagarina Lēmumu 2001/923/EK, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu ("Perikla" programmu) (OV L 36, 8.2.2006., 40. lpp.) Padomes 2006. gada 20. novembra Lēmumu 2006/849/EK, ar kuru groza un pagarina piemērošanas laikposmu Lēmumam 2001/923/EK, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu ("Perikla" programmu) (OV L 330, 28.11.2006., 28. lpp.) Padomes 2001. gada 6. decembra Pamatlēmumu 2001/888/TI, ar ko groza Pamatlēmumu 2000/383/TI par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu (OV L 329, 14.12.2001., 3. lpp.) Padomes 2001. gada 6. decembra Lēmumu 2001/887/TI par euro aizsardzību pret viltošanu (OV L 329, 14.12.2001., 1. lpp.)	31.12.2010.
Padomes 2001. gada 28. maija Pamatlēmums 2001/413/TI par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem (OV L 149, 2.6.2001., 1. lpp.)	31.12.2010.
Noteikumi par euro banknotēm un monētām	
Padomes 1998. gada 3. maija Regula (EK) Nr. 975/98 par apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtībām un tehniskajiem datiem (OV L 139, 11.5.1998., 6. lpp.) Ar grozījumiem, kas izdarīti ar: Padomes 1999. gada 22. februāra Regulu (EK) Nr. 423/1999 (OV L 52, 27.2.1999., 2. lpp.)	31.12.2010.
Padomes 1999. gada 10. maija Secinājumi par euro monētu kvalitātes vadības sistēmu	31.12.2010.
Padomes 1998. gada 23. novembra un 2002. gada 5. novembra Secinājumi par kolekcionāriem paredzētajām monētām	31.12.2010.
Komisijas 2008. gada 19. decembra Ieteikums 2009/23/EK par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz apgrozībai paredzēto euro monētu emisiju un to valsts pusēm (OV L 9, 14.1.2009., 52. lpp.)	31.12.2010.
Komisijas 2001. gada 22. oktobra Paziņojums 2001/C 318/03 par euro monētu vienādās puses noformējuma autortiesību aizsardzību (COM(2001) 600 galīgā redakcija) (OV C 318, 13.11.2001., 3. lpp.)	31.12.2010.
Eiropas Centrālās bankas 2003. gada 20. marta Pamatnostādne ECB/2003/5 par pasākumu īstenošanu, lai novērstu euro banknošu neatļautu atveidošanu, un par euro banknošu maiņu un izņemšanu no apgrozības (OV L 78, 25.3.2003., 20. lpp.)	31.12.2010.
Eiropas Centrālās bankas 2003. gada 20. marta Lēmums ECB/2003/4 par euro banknošu nominālvērtībām, parametriem, atveidošanu, apmaiņu un izņemšanu no apgrozības (OV L 78, 25.3.2003., 16. lpp.)	31.12.2010.